

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuj dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznalila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, ka erim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22 — | Četr leta . . . K 5·50
Pol leta . . . „ 11 — | En mesec . . . 1·90
Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25 — | Četr leta . . . K 6·50
Pol leta . . . „ 13 — | En mesec . . . 2·30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a nkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Lepi klub in vlada.

Od Drave, 23. februarja.

Zadnja številka „Südsteirische Presse“ torej oficijalnega glasila naših državnih poslancev prijavila besedilo interpelacije na voditelja justičnega ministra v zadevi uporabe slovenskega jezika pri porotah v Mariboru in v Celju. Ta interpelacija je podpisana od vseh 4 spodnještajerskih poslancev gg. pl. Berksa, dr. Ploja, Robiča in Žičkarja. Besedilo te interpelacije je tako podučno; radi tega priobčimo vsaj uvod. Interpelantje pravijo: „Kolikor se zastopniki slovenskega naroda pritožujejo radi neznotnih justičnih razmer na južnem Štajarskem, kakor so se razvile po vrniti predsednika graškemu nadodišču z Dunaja v Gradec, tolkokrat se njim odgovori, — če se sploh kaj odgovoriti rači — da se je vse premotri in preiskalo ter da je vse v najlepšem redu. Vsled tega ostane vse pri starem.“ Ogorčenje ljudstva narašča od dne do dne, ker vlada bagatelizuje in smesi opravljene želje naroda.“

Priznati moramo, da je vse to res; dostaviti pa moramo, da gospodje po-

slancei Žičkar, Ploj, Robič in Berks v tej interpelaciji nekaj trdijo, kar ni polna resnica; priznati moramo, da so v tej interpelaciji nekaj bodisi posmotoma, bodisi namenoma z amolčali, kar učinku interpelacije škodi, in kar osebnemu ugledu teh poslancev ne koristi. Evo dokazov!

V seji dne 22. oktobra 1902 so stavili isti poslanci interpelacijo na istega voditelja justične uprave ter se pritoževali nad tem, da jim je prejšnji justični minister na neko prejšnjo interpelacijo zadevajočo neke nedostatke pri ptujskem sodišču glede zemljiskoknjžnih izpiskov uradoma neresnic ogovoril.

Zahtevali so v tej interpelaciji dne 22. okt. 1902 novo preiskavo, protokolarično zaslisanje nedeležnih oseb in stroge ukaze nižjim sodnjem, da morajo v bodoče resnico poročati — (torej neresnična poročila pro praeterito se denejo ad acta — lepe razmere!) V seji dne 3. decembra 1902 odgovoril je dr. pl. Körber na to interpelacijo, toda ne drugače, kakor da je stare in prejšnje izmišljotine ponovil. Dr. pl. Körber ni poskusil opravičiti, zakaj se niso protokolarična zaslisanja pri zadetih oseb izvršila. Iz tega se vidi, kak respekt ima voditelj justičnega ministra pred spodnještajerskimi poslanci. Ker pa je v svojem odgovoru dr. pl. Körber imenoval kot krivega informanta odvetnika dr. Brumena v Ptiju, nastopil je ta v odprttem pismu ter dokazal dr. pl. Körberju, da je v dotičnem konkretnem slučaju on, dr. pl. Körber, kot voditelj justičnega ministra krivo podučen. To odprto pismo bilo je objavljeno v „Slovenskem Narodu“ z dne 13. decembra 1902 štev. 286.

Od tistega dne je nad vsemi vrhovi mir. Slovenski spodnještajerski poslanci so veseli, da jim je g. dr. pl. Körber dal moralno zaušnico, ker jim je prejšnji neresnični odgovor v novo pogrel. Dr. pl. Körber je vesel, da so ti poslanci tako krotki in skromni, da mu ne storijo v tretjič kake neljube

interpelacije v isti zadevi ptujskega sodišča. Vesel je lahko tudi dr. Brumen, ker je v javnosti odvrnil od sebe s polnim usphem krvivno očitanje napačnega informiranja; veseli so lahko naposled tudi gg. adjunkti, kancelisti in sodni služe ptujskega sodišča, ker je sijajno dokazano, kaj vse njim potrežljivost in brezmejna krotkost naših zastopnikov pripisuje in dovoljuje. Skrajno ogorčena in žalostna pa mora postati slovenska javnost, če vidi in iz takoj eklatantnih dejstev spozna, kako se z našimi državnimi poslanci pometa. Še nekaj takih in jednakih slučajev in Spodnji Štajar, v kolikor je naroden in nekužen bode se moral baviti s vprašanjem: Ali je res koristno in dostojno, če naši poslanci še nadalje tlačanje v „lepem klubu“ lepega dr. Šusteršiča?

Kritikus.

Nagodba zopet straši.

Najrši oreh za Körberjevo vlado ni bila rekrutna predloga, temuč se je ista prihranila za postni čas. Na godba z Ogrsko je na dnevnem redu prve seje po pustnih poštincih. Ta predloga obsegata kompleks vseh predlogov, ki se nanašajo na gospodarsko razmerje med Avstrijo in Ogrsko. Veliki pomen predloga je potemtakem umeven.

Usoda nagodbe je takorekoč le v rokah Čehov. V petek bodoemo šele zvedeli, kakšno stališče so sklenili češki poslanci v tej zadevi. Vsekakor je nagodba točka, ki spominja Čehe preživo na vse prizadete jim krivice in brez zadostnega zadočenja se pač ne bodo odpovedali maščevanju.

Že od leta 1896. je nagodba z Ogrsko jedro vse politike v Avstriji. Zaradi nagodbe je divjala nemška obstrukcija — vsaj navidezno je bilo vzrok — zaradi nagodbe se je ustavno življenje sistiralo, se je napravil nepremostljiv razpor med vlado in Čehi.

Čehi pač ne bodo nikdar pozabili, da se je vlada pri nagodbeni

razpravi udala Nemcem, a ne na svojo škodo, temuč je vzela Čehom Badenijeve jezikovne naredbe. S tem je odbila Čehe, a Nemci si tudi ni pridobil. In Pacak je v imenu Čehov dne 23. maja 1902 slovesno izjavil: »Ako ne dobe Čehi svojih pravic, ako se zdrži sedanja krvica, Mladočehi ne bodo pripustili parlamentarne razprave o avstro-ogrski nagodbi.« Popustljivosti pa ni pričakovati od Čehov, vprašanje je le, ali bodo svojo zahtevo z ozirom na gospodarsko važnost nagodbe izločili svoj boj na katero drugo manj splošno državno potrebo. Od druge strani se zatrjuje, da ne bodo delali Čehi nagodbi in državnemu proračunu posebnih ovir, temuč se bodo s svojimi tirjatvami osredotočili na odseke.

Reformni načrti za Mačedonijo.

Reformna nota, ki sta jo poslali sultani Avstro-Ogrska in Rusija, in katero je sultan že tudi sprejel, obsegata naslednje nasvete, oziroma zahteve: Generalni nadzornik se imenuje za gotovo dobo let, ter se pred to dobo ne sme odpozvati, ne da bi se poprej vprašalo velesil. Ako bo treba, imel bo pravico, razpolagati s turškimi četami, ne da bi za vsak posamezni slučaj moral vprašati osrednjega vlade. — Valiji so dolžni, se strogo pokoriti naredbam vrhovnega nadzornika. — Pri reorganizaciji policie in orožništva se bo moralna turška vlada podvredči pomoči inozemskim strokovnjakom. Orožništvo se sestavi iz kristjanov in mohamedanov po razmerju prebivalstva dočinega kraja. — Poljski čuvaji se vzamejo iz kristjanov, kjer imajo ti večino. — Pred arnavtskimi hudočnimi se mora kristjansko prebivalstvo strogo braniti ter se mora sploh narediti konec njihovim izgredom. — Vsi, ki so zaradi političnih delikov obtoženi ali obsojeni, kakor tudi izseljenici se morajo pomilostiti. — V vsakem viljetu se uvede budget za

dohodke in izdatke; dohodki pokrajin, katere bo nadzorovala otomanska banka, bodo v prvi vrsti namejeni za potrebe lokalne uprave, kakor tudi za civilne in vojaške plače. — Način pobiranja desetine se preosnuje ter se splošno oddajanje v načem istih odpravi. — Ne da se tajiti, da se moreta Avstrija in Rusija počasati z nenavadnim diplomatičnim vspehom, ako se bodo navedene reforme tudi tako voljno izvršile, kakor so bile na turškem dvoru sprejete. Toda med obljubo in izpolnitvijo je še vedno — velik korak.

Politične vesti.

Danes ima gospodka zbornica sejo. Vse tri skupine se udeležijo debate v brambni predlogi ter odajo svoje izjave.

Nemška napredna stranka ima jutri dopoludne sejo ter sklene akcijo glede navala na češko posojilnico v Pragi.

Za ureditev lekarništva je izdelala vlada zakonski načrt ter ga predložila strankam v odobrenje. Načrt priznava dve kategoriji lekarn: koncesijonirane in realne. Dosedanji numerus clausus se opusti. Pri novo ustanovljanju lekarn se opusti konkurenčni razpis. Prenos koncesije ni dovoljen, temuč je treba prevzemalcu nove koncesije. Dovoljeno pa je nadaljevati lekarniško obrt na račun vdove ali drugega dediča. V ta namen se mora nastaviti provizor. Realne apoteke se ne bodo več ustanavljale.

Preložitev naborov na Ogrskem ne bo vplivala na Avstrijo. Le tako bi ne bilo mogoče na Ogrskem s 1. oktobrom poklicati rekrutov pod orožje, bi se tudi v Avstriji to ne smelo zgoditi.

Preosnova grške armade. Vojni minister je predložil zbornici zakonski načrt o reorganizaciji armade. Vojaška službena doba se zniža na 16 mesecev. Vsako leto meseca maja se pokliče 36.000 mož

LISTEK.

Jarmarka v Nižnem Novgorodu.

(Maskarada ljubljanskega „Sokola“ dne 24. t. m. v „Narodnem domu“.)

Nekrolog pisati je hudo... Človeku se solzí srce in duša nam trepeče ob spominih na nekdanje srečne, svetle dneve, ki so zdaj pokopani v temu strašne gomile. Ah, bil je tako zdrav, lep, dovitpen, samo življenje... sedaj pa je mrzel, pokopan! In čim krasnejši, ljubeznivejši in uspeh bogatejši je bil rajnik, tem hujše je nekrologistu, ki mora plakaje broditi v blaženi, plodonosni in slavni minolosti, naštrevati zmage in dela, načrte in uspehe pokojnika, še enkrat prehoditi z njim vsa s cvetjem in trnjem posuta pota ter ob tem čutiti najglobljo bolest, da je vsemu konec, da se rajni ne vrne nikdar več!

Nekrolog pisati je hudo.... Vi vsi drugi odložite svoj cilinder s črnim florom, slečete črne rokavice in zamenjate črno kravato. »Škoda ga je! vzdihnete še, a misli Vam kre-

nejo v stran in pokojnik je — ad acta. Žurnalist pa ostane še ob gomili in sam se vtaplja pod težko rušter opravlja za pogrebci še najposlednejše, najtežje delo: nekrolog!

»Nekrolog« so tudi vsi popisi sijajnih plesov in razkošnih maskarad. O minoli blaženosti, ki se ne vrne nikdar več, o preteklem veselju, ki se je potopilo v morje novih dnevnih skrb, o vseh divnih hipih krasnega rajačanja treba poročati, hkratu pa čutiti, da so pokopani... to je hudo. Pa tudi težko! — Opisati čarobni nasmehljaj preleptih ustens — kdo ga more? Poročati o bajnem plamenu v divotnem česu — kdo to zna? In popisati prav in dojmljivo radostnost in razkošje preteklega plesa, napolniti dušo čitateljem z občutjem, ki si ga imel sam sredi prelepih rajalk — je nemogoče...

Zato pa se druži k moji melanoliji ob pisanju tega »nekrologa« o pokopani sreči in lepoti na Sokolovi poslednji maskaradi tudi trpka zavest, da se lotevam posla, ki ga zares dobro izvršiti ni možno...

Pod gesmom »Jarmarka v Nižnem Novgorodu« se je priredila letošnja »Sokolova« maskarada. Ideja je ori-

ginala, lepa in hvaležna. Na velikem ruskom sejmu se strinja vsako leto zapad z orientom, vse sloje ogromnega ruskega naroda iz Evrope in Azije, zastopniki ljudstev vseh različnih ver, jezikov in krovjev, bogastvo in beda, najvišja civilizacija in tudi kulturni barbari se zgrinjajo v orjaško družino. Tu je vrvenje, ki ga je na svetu še težko najti kje drugje, tu je barv, obrazov in oblek, ki se izlahka ne zbera v tako ogromni raznolikosti.

Ideja je torej podajala domišljivosti najobširnejše torišče. Žal, da je bila domišljivost našega občinstva to pot manjša in neplodovitejša kot se je moglo pričakovati. Ruse in Rusine smo videli pač v tipih meščanstva in kmetskega ljudstva, tudi Kozaki so bili zastopani: vse drugi sloji pa niso prišli. Tu ni bilo russkih dijakov in dijakinj, vojakov raznih polkov, delavev, anarhistov in nihilistov, židov, dostojanstvenikov, sibirskih kaznenecov, izvoščkov, redarjev, postrežčkov,

tipov najnižjega proletariata in najvišje aristokracije... Vseh teh slojev ni bilo, dasi bi nudili snovi za najraznovrstnejše skupine in figurine za posamezne maske. Namen maskarade pa ni le nuditi revijo elegance in boga-

stva kostumov, nego združiti komične, zabavne in tipične, realistične in karikirane maske dobre volje, poredne dovitnosti in liberalne šegavosti. Manje dostojanstvene finosti in hladnega bontona, pa več izvirnega humora — tega bi si že leli! — Pogrešali smo torej predvsem različnosti, ki bi dala maskaradi vernejši značaj.

Ali vzličemu je bila maskarada krasna in za prireditelje častna!

Že trobarvna »vabilac« — risba g. dr. Miljutina Zarnika — so bila nekaj posebnega, apartnega, originalnega. Mesto »vstopnic« pa so se dobili »imperatorski pasporti« z gubernatorskim podpisom in dvoglavim orlom. Tudi »pasporte« je risba g. dr. Zarnika.

»Sokolova« dvorana pa je bila po načrtih g. I. Vesela na vseh štirih stenah pokrita z dekorativnimi slikami: pročelna stran je predstavljala palaco »Terem« ali »Zimni sad« v Nižnem Novgorodu: zadarjavščina občinstva s kopulami in stolpi, spredaj park in kot ograja trdnjavski zid, na česar dveh oglih sta bili dve jetniščnici. Za to ograjo je igrala godba. Desno dolgo steno je pokrivala slika s pogledom na mesto Novgorod: celo

morce palač, katedral, tovarn, kasarn, stražnic in polne ulice prodajalen z m

pod orožje. Generalno poveljstvo, ki se je izročilo leta 1900 prestolona sledniku, se odpravi. Prestolona slednik se imenuje za šefa edinega armadnega voja, ki se sestavi iz treh divizij. Poveljnik tega voja je lahko ob enem generalni armadni nadzornik. Minister je med splošnim pritrjevanjem izjavil, da institucija generalnega poveljstva odvzame vojnemu ministru vse pravice ter onemogoča upravo armade.

Pretendent v Maroku je ponudil sultani mir, ako sultan odstrani z dvora in svoje bližine vse Evropece. Trgovina z Evropo bi naj ostala i nadalje neovirana. Sultan je predlog odklonil.

Vojni minster za generala Galgoczyja. Vojni ministe je rapsoral z ozirom na ostre kritike poslanca Dasynskega naslednjo izjavo: Galgoczy je v celi armadi zelo član. Zaradi njegove pravičnosti in zaradi njegovega dobrega srca za blagor podložnih ni le pri teh spoštovan, temu naravnost ljubljen. Nadalje izjavljam, da se v področju 10. voja pojavljajo agitatorji in ovdahui, ki skušajo vojaštvo zapeljati proti disciplini. Proti temu so potrebna najostrejša sredstva. Golgoczy te svoje pravice ni prekorčil, pa tudi ne trpi, da bi jo podrejeni prekoračili.

Chamberlain je izjavil, da je pripravljen upornikom v Južni Afriki izposlovati pomiloščenje, toda državljanstva jim ne more dati.

V nemški državni zbor je prišlo pri včerajnji seji le šest poslancev, tolka je politična brezbržnost na Nemškem.

Dopisi.

Z Glinic. Veselica viško glinške čitalnice na pustno nedeljo je bila prav dobro obiskana. Uvideti je bilo, da sta igri »Režiser v zadreg« in »Bucek v strahu« mnogo občinstva privabili in sploh ves vspored je kazal splošno zadovoljnost vseh p. n. udeležencev. Izvrstno tamburanje slav. kluba »Triglav«, krasno petje slav. četverospeva iz Ljubljane, igri, posebno »Bucek v strahu«, katera se je dovršeno predstavljala, vse je želo splošno zadovoljnost in pohvalo. Pogrešalo se je zanimanje za ples in viditi je bilo, da je letošnji princ pust še pred pustno nedeljo mnogo p. n. nežnih plesalk in p. n. neugnanih plesalcev pobodel. Da se je zabava tak posrečila in da je bil tudi gmotni vspeh, pripomogli so p. n. prijatelji z darili in denarnimi podporami, slavni pevski četverospev, istotako p. n. igralci dramatične šole iz Ljubljane, da je bilo mogoče z malimi stroški prirediti našim p. n. članom in prijateljem prijazen zavetni večer. Odbor viško-glinške čitalnice izreka vsem p. n. darovalcem in vsem sodelovalcem istega večera najsrnejšo zahvalo s prošnjo, da ga isti tudi v prihodnjem podpirajo.

Tu je bila cela vrsta (nad 20) najrazličnejših krasnih, ženskih in moških ruskih tipov z dragocenimi, deloma pristnimi ruskih narodnih kostumi. Impozantna je bila tudi skupina Armentev in Macedonev, ki so se pripeljali z godbo na vozu z dvema živima osličkoma. Gospodje v belih narodnih oblekah in s turbani na glavah, dame v elegantnofantastičnih orientalskih kostumih finega okusa. To skupino sta priredila ga. dr. Maja Ronova in g. Perdan. Izredno lična skupina je bila šestorica z amorskih sladostrašnikov: dame v belih secesionistovskih toaletah, gospodje v črnih frakih in cilindrih. Vsi črnih obrazov in rasjinane afektacije amorskih blaziranih »nad-človekov«. Potem je prišla skupina ruskih mužikov, ki je prodajala čebuljo, jajca, kokoši, golobe in zajčke. Gospodje in dame v pristno ruskih oblekah. Voditelj jim je bil gosp. P. Skalé. Končno je došla lična in koketna družba gondolierjev z vesli.

Razen teh glavnih skupin pa je bilo še več manjših: 4 pari solnčnic, 2 para makov, več vrtnic, par z lune v grotesknih rumenih cilindrih in rumenih plaščih, par originalnih

zahvaljuje se vsem p. n. udeležencem, osobito istim iz Ljubljane, Brezovce i. dr., ker so se vkljub oddajenosti udeležili in se priporoča tudi v prihodnje Vaši naklonjenosti.

Iz Vevč. Pevsko društvo »Sloga« priredilo je 15. t. m. v goštinsl. g. Avg. Kuharja na Vevčah veselico; a glejte! V eni številki »Slovenca« smo brali, da bode 15. t. m. v »Društvenem domu« v Vevčah ob pol 5. uri popoldne razteza svoja, že itak preširoka usta, gospod dr. Lampe. I zakaj ne takoj po poludanskem cerkevem opravilu, kakor običajno? Ali so se morda g. Lampe opoldne preveč najedli? Ali pa morebiti zaradi tega tako pozno, ker je liberalno društvo »Sloga« pričelo z veselico ob 5. uri. O ti ubogi čmrl brez žela. Kako nam je bilo žal, da ga nismo mogli priti poslušat kako je brenčal. Seveda g. Premfar (kaplan Rihar) ta general konzumar, diletant, sedaj tudi stavbenik itd. si je pa pri istega dne vzel tema, kako nevarne so veselice mladini, posebno dekletom. Eh, g. Matevž saj tudi komu drugemu smete kaj privoščiti. Ali imate res liberalce za tako slabe in pokvarjene ljudi? Poglejte, mi smo pa popolnoma drugačni. Ako bi Vaša prevzvišenost osebno počastila našo veselico, pripravljeni smo vselej, dati Vam dekleta na izberi in tudi kronco bi plačali muzikantu za »solo«, da bi Vas blagoslovljena rebra ne bolela in da bi Vam kdo ne stopil na kako (ne vem če je tudi blagoslovljeno) kurje oko. Poslušajte! Veselica se je vršila pri obilni udeležbi. Prostori so bili do zadnjega vsi zasedeni, kajti veselice so se udeležili papirniški g. uradniki, veliko Ljubljancov in mnogo zavednih domaćinov z rodbinami, a nobenega razgrajalca ali šnopsarja ni bilo, ki bi kalil veselje, saj ti so tako vši v klerikalnem taboru.

A zjutraj ob 5. uri je zadonel izpod spretnih prstov povodje gosp. Jazbarja z glasovirja zadnji valček in kako so se zazibali. Razšli smo se v nadi, da nam pevsko društvo »Sloga« priredi še več veselic, do tedaj bode pa nam g. Premfar sezidal »Naš dom« (seveda na stroške kmetov) kjer nam bode on kot vodja diletantske družbe usmiljenih devičarjev in še bolj usmiljenih devičaric zaigrat večkrat kako burko v enem ali tudi več dejanjih. Kaj ne da?

Iz Gorenjega grada. Živimo v časih splošne propalosti. Kaj čuda, ako se naši džuni pastirji z vso vnemo trudijo, da bi zajezili tek obče pokvarjenosti in pohujšanja, zlasti pa da bi obvarovali našo mladino prestopkov — »contra scutum«. In to je prav! No, tudi naš dekan je tu vsikdar na pravem mestu. Kolikokrat smo že imeli priliko, občudovati gospoda, kako je s sveto ogorčenostjo ognjevit obojal pregrhe proti šesti božji zapovedi, kadar je ob

novem letu raz prižnice oznanjal število v preteklem letu rojenih zakonskih in nezakonskih otrok, kako je prezobzirno ošteval one stariše in gospodarje, ki ne pozijo dovolj na svoje otroke in na njihovi skrbi izročeno družino, trdeč, da so ti stariši in gospodarji v prvi vrsti krvivi vsega greha in pohujšanja. Teh novoletnih propovedi smo se že tekom let tako navadili, da smo se letos kar začudeno spogledovali v cerkvi, ko je ta običajna pridiga mačoma — izostala. In kaj je bil temu vzrok? Vzrok, no vzrok temu je kratko bil ta, da bi letos gospod dekan moralje zaniknimi stariši in gospodarji, ki ne pozijo zadost strog na mlade ljudi, v prvi vrsti ošteši in okrogati s a mega s ebe in svojo kuharico. Stvar pa je taka: Anka, nečakinja farovške kuharice, je bilo brhko, a tudi živo dekle. Ker je bila kakor mi drugi zemljani tudi krvava pod kožo, čeprav bi si človek mislil, da farovški ljudje ne poznajo posvetnih poželjenj in nagnenj, zagledala se je v domačega sina v hiši, kamor sta zlasti rada zahajala gospod dekan in gospica kuharica, seveda samo iz prijateljstva, bog ne zadeni, da bi kdo mislil, da morda iz kakšnega drugega nagiba. Bilo je torej popolnoma v redu, ako je »sosedov« sin vračal — te posete, sicer ne ob uri običajnih vizit, ampak, no recimo, pol dneva pozneje. Rekli smo, da je bilo to v redu, ne, preklicujemo to, nasprotno, ravno to ni bilo prav, zakaj pri vizitah ob našadem času bi dekan in kuhanica pač ložje čuvala nedolžnost brhke Ančike. Tako pa se je nekega grdega dne zgodilo, da so farovška kuharica s strahom opazili, da je nečakinji Anki — kako že pravi znana pesem? — »krilo prekratko, itd.« O nadaljnih prizorih viri sramežljivo in previdno molče, molče tudi o tem, ako ni razkrinkana Anka svoje tete morda iz radovednosti vprašala: »tetka, ti nisi nikoli za ūroki bôlna bila?« Če nekaj časa pa smo imeli poroko po noči in pri zaprtih vrati. Po poroki pa se je čulo, da sta novoporočenca gori v Cmureku, kjer jima je teta kot nevestino doto kupila lepo posestvo z gostilno. Toda nesreča je hotela, da je prišlo pred kratkim ženinovo pismo iz Milwaukee v Severni Ameriki, ki poroča, da je gospica kuharica nevesti kupila za doto — vožni listek v Ameriko pa proti dolžemu pismu za 1000 K. — Ali ni bilo tako gospod dekan? Da, da, »Nichts ist so fein gesponnen, es kommt doch aus Licht der Sonnen!« *** M.

Kadar čuješ o kakih avstrijskih reformah, tedaj si lahko precej gotov, da sploh ne pride do njih, če pa pride, pa da se ne bodo izpeljale, kakor je to treba, ali da so sploh neizvedljive; vedno pa so polovičarske, in take, da dobiš utis: tu se je zopet nekaj storilo: ut aliquid fieri videatur. Če se zahteva korenitih resnih preosnov, tolaži te od originalnih kostumih so prodajali čaj, vodko, žganje i. dr. Veselje je vladalo tu, in kadar je nategnil kosmati mužik svoje harmonike, se je tudi plesalo.

Za tem paviljonom je bila streljarna, pod malo galerijo pa Zajčev vinotoč.

Radi gneče do polnoči sploh mlsiti ni bilo na ples v dvorani. Potem pa se je razvilo rajanje v potencirani meri in plesalo se je preko 5. zjutraj. Prvo četvorko je plesalo okoli 160 parov...

Dà, bila je krasna noč! Toliko prelestne lepote, divotnih teles in čarobnih oči... toliko sladkih smerljajev, toliko bliskov iz omamnih pogledov, toliko prijaznosti in veselja!

Danes pa je že vsega konec. Uvenele so rože, ugasnile neštete električne luči, pravljica ene noči se je umaknila brutalnosti skrbi dneva. Papirnate palače in trdnjave Nižnega Novgoroda leže raztrgane na kupu koriandolia, papirnih serpentin in smeti...

Vsega je konec, in težko mi je v srcu... Ah, pisati nekrolog je hudó!

ministra doli pa do zadnjega koncipista vse: da tudi drugod ni boljše, da je tu in tam, recimo v Maschukulumbiji še slabše, da se je »vendar nekaj storilo, da ni denarja katerega je vedno za vojaške kanone in cerkvena bandera vedno dovolj itd. itd.

In tako se od časa do časa pri nas pojavi vedno kak glasno bobneč tam-tam, ki nastopi v velikim vriščem in hrromom za nekaj dni, tednov in mesecov, vznemiri in navduši ljudi za »moderne prenosove«, lahkoverneže tudi prepriča, da napoči saj »čez dober teden« popolnem nova, in seveda zlatna doba — leto dni pozneje pa se pokaže, da je stvar že »rešena« — pozabljenia in pokopana, in vročena kakemu navdušenemu komiteju v — nadaljno obskurno uradovanje.

Teh mislj se žal tudi ne moremo ubraniti, ko smo pregledali najnovješte ministrske odredbe o boju zoper tuberkulozo. Priznavamo, da so zahteve, ondi dostavljene popolnem umestne, razmotrivanja pravilna in za neuke ljudi do gotove meje tudi podučljiva — ali vse te zahteve, vse te uredbe imajo za premiso življenske odnosa, katerih ni najti nikjer v Avstriji, in specifično ne pri nas na Kranjskem. Poleg vsega tega je pa vrla pričela boj proti tuberkulozi tankaj, kjer bi po našem mnenju imel nehati, — tankaj, kjer bi se moralno pomletati, ko so se že ostali, dosti nevarnejši in globični vzroki razširjanja te neizprosne morilke človeštva davnovo pomeli in korenito iztrebili. Bolezni prohibitivno izogniti se, je vedno dosti lažje, nego odpraviti jo. Brez dvoma ima ministrska odredba profilaktično delovanje v mislih, ako se z vso energijo n. pr. postavlja za napravo pljuvalnikov po javnih uradih, bolnišnicah in lokalih. A že v tem je računjeno z bolniki, ki okuževajo svojo okolico, ne to, da bi korenito odpravila možnost nastanka ne glede na posamezne bolnika, ampak na splošnost kot tako, da bi se v svojih intencijah lotila rešilnega dela v veliki, izdatni meri, kjer bi se ne šlo za boj proti posameznim okuževalcem, ampak proti razvijenim pogojem tuberkuloze same, za to bi trebalo malo reelinejšega dela, kakor izdati drobno brošurico, katere zahteve bodo iz večine ostale, kakor se marsikaj drugega samo na papirju. Poglejmo si nekoliko, kako stoji z nastankom, razvojem, nastopom in razširjanjem tuberkuloze, kateri se je sedaj napovedal tako krut pljuvalniški boj!

Kakor obče znano, nastane tuberkuloza vsled bacilarne infekcije specifičnega mikroorganizma. 70—80% vseh ljudi oboli, če tudi samo neznatno in mimogrede na tej bolezni (Bollinger), 14% pa jih umre na nji.

Najnavadnejša je tuberkuloza pljuč, manj pogosta so obolenja ostalih organov. Bolniki s pljučno tuberkulozo izbljuvajo še svojimi izmeščki časih ogromne množine infekcijskega materialja. Ti izmeščki se posušajo, preidejo v prah, razprše se z njim v zrak, in dojede potem v pljuča zdravih ljudij, kjer prično potem razdevajoče svoje delo.

Teh bacilov raztresenih je širok sveta nebrojno, neizmerno število. Vsak človek jih dobiva z vzdihovanjem v svoja pljuča, nekateri pogosteje, nekateri redkeje. A vendar ne oboli vsakdo za tuberkulozo, kakor bi bilo pričakovati, če bi samo to za obolenje zadoščovalo, da preide nevarne kali v soplne organe. Gotovo je to, da je neverjetnost okuženja pri tistih osebah, ki udihavajo take kali v soplach dan, v tako uro vase, dosti večja, nego pri ljudeh, pri katerih se zgodi to, recimo le sem ter tja. Tudi bo možnost infekcije ondi večja, kjer pride večje število kali, nakrat v pljuča, kakor pa, kjer pride samo par bacilov v organe. Vsakom bo jasno, da recimo kak bolniški strežaj, ki opravlja svojo službo leto in dan ob posteljah samih tuberkuloznih bolnikov, dosti preje oboli, kakor človek i te konstitucije živeč izolirano kje na kaki visoki gori.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.
V Ljubljani, 26. februarja.

Nadvojvoda Fran Ferdinand se je danes ponoči s prvim brzovlakom peljal v Trst. Z juranjim brzovlakom sta se peljali nadvojvodinja Marija Terezija in Blanca, prva v Pulji, druga v Gorico.

Lampe — pobegnil. Torej je vendar res, kar se je šepetal po mestu, da je namreč dr. Lampe po begnil. »Slovenec« pravi, da je Lampe odpotoval iz zdravstvenih ozirov še predno se mu je sanjalo, da bi prišel meseča marca pred porotnike, češ, »Narod« je šele pred par dnevi povedal, da bode obravnavi v marcu, ko je bil dr. Lampe že davno na potovanju. No, dr. Lampe je že davno prav natančno vedel, da pride v marcu pred porotnike, saj mu je bila dostavljena otož-

nica, še predno smo mi povedali, da bo obravnavi v marcu. Prav ker je vedel, da bo obravnavi, jo je po pihal. Če pravi »Slov.«, da je Lampe pobegnil iz zdravstvenih ozirov, mu to radi verjamemo, kajti porotne obravnavi in obsodbe ne vplivajo dobro na živce. »Slovenec« pravi, da se je informiral pri prijateljih dr. Lampe; ti prijatelji so mu celo povedali, kar se dr. Lampetu ni sanjalo, le enega mu niso povedali: Kam se je skril dr. Lampe, ker se pač boje, da bi se mu napiso vendar le do stivalo vabilo na obravnavo.

Nemške podlosti. »Marburger Zeitung« skuša na vse načine prekosi vse nemško časopisje v podzemlju zasramovanju Slovencev. Ta cunja piše, da je med Slovenci navada, lastne otroke klati, peči in zavživati ter sorodnike razsekati in dati prečim za pič; tudi trdi, da so na Slovenskem pokrajine, kjer je potnik v nevarnosti, da pride njegova glava kot corpus delicti na sodno mizo. To so infamije, ki razodevajo samo podlost imenovanega lista. Sicer pa naj gleda »Marburger Zeitung« le na živinske navade, ki so se vdomačile pri Nemcih. Takih bestij à la princ Arenberg, major Leist itd. je težko kje dobiti, a te bestje pripadajo cvetu nemškega naroda. Sicer pa so Nemci svoje »Sittigung« posebno sijajno pokazali na Kitajskem. Ko bi pa hoteli še navajati izgledov, kaka je »Sittigung« v najnižjih nemških slojih, bi se ljudje kar za glavo prijemali.

Blagosloviljenje justičnega dvorca. Danes je škof blagoslovil kapelo v tem poslopju in na to še poslopje samo. Ceremonija je trajala dalje, tako, da je pričakovati, da je justični dvorec korenito blagoslojen. Upamo, da bode tega blagoslova tudi na sodnike kaj odpadlo, ki časih potrebujejo darov sv. Duha.

Umrl je včeraj v Gradcu bivši notar v Mariboru Fran Raday v starosti 72 let. Od 1. 1876 začenši je bil dolgo let slovenski deželnki poslanec in nekaj časa tudi namestnik deželnega glavarja. Svojo rodbino je popolnoma nemški vzgojil. Pred nekaj leti so prišli na sled različnim nerednostim v njegovi pisarni. Bil je vsled teh aretovan, a postopanje proti njemu se je ustavilo, ker se je izkazalo, da je bil slaboumen.

V Št. Petru na Krasu imajo kapelana, ki ne privošči več svojim ovčicam najpoštenejše igre. V nedeljo dne 22. t. m. so igrali kroglice pred gostilno »pri Zvezdi«. Na to je kapelan tako razgrajal, da je spr

Križ pri Tržiču, gč. Marija Perhavc v Vel. Podlogu in gč. Marija Simončič v Železnikih. Nadučitelj na Blokah g. Jos. Bozja je šel v pokoj.

Slovenske slomškarice na nemškem balu. Iz Brežic se nam piše 25 t. m.: Ravnotek izvemo, da sta se nocoj v nemškem domu dve »kranjski učiteljici udeležili tukajšnjega urgermanskega pustnega plesa. To je bil »heil« od zgodnjega pustnega večera pa danes do poznega pepličnega jutra. Da se ne bo krivo domnevalo, vam poročamo, da ste obe gospici iz šole na Veliki dolini.

Koncert ruske družbe Nadine Slavjanske. Za koncert te znamenite družbe dne 6. marca vlada med občinstvom že danes ži vahnno zanimanje. Lepaki s predna znanilom se nalepijo te dni tudi po deželi, da se opozore vsi oni, ki se nameravajo koncerta vdeležiti, da si pravočasno priskrbe vstopnice. Sedanja turneja Nadine Slavjanske je pravcati triumfalni spred ter je našla ta genialna interpretka ruske narodne pesni povsodi največje priznanje. Zadnji teden je bila v Zadru.

Spošno slovensko žensko društvo priredi v nedeljo 1. marca javno predavanje in sicer, kakor običajno v veliki dvorani »Mestnega doma«. Predaval bo vsudiščni profesor, gosp. dr. Vinko Šercl v slovenskem jeziku »Opomenu in razvoju mutastih jezikov in o vplivu žensk na panto mimiko«. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstop je prost in je vsakdo dobrodošel.

Socialnega demokrata Železnikarja so pokopali včeraj v onem kotičku na pokopališču, ki ni blagoslovjen in brez duhovniškega spremstva. Razumni ljudje vedo že davno, da je popolnoma vseeno kje je kdo pokopan, ali v blagoslovjeni ali v neblagoslovjeni zemlji, toda ta slučaj vsljuje vskemu mnenje, da bi vendar kazalo načraviti in terkonfesionalno pokopališče. Duhovščina bi seveda rada imela gospodarstvo na pokopališču, saj ji to nese neštete tisočake ali v občnem interesu gotovo ni, da se ji to gospodstvo dopušča in da ona potem milosti deli: ta se pokoplje v blagoslovjeni zemlji, ta pa v neblagoslovjenem kotičku, kakor pes za plotom. To so gotovo tehtni oziri. Vposlevali so se doslej povsod, kadar imajo občinsko upravo svododominselni može v rokah in — če ni že prepozno — bi bilo jako umestno, da bi se studi občinski svet ljubljanski odločil za napravo pokopališča, kjer bomo vsi Ljubljancanje enakopravni, ne glede kake vere je bil kdo in kako je šel s tega sveta. — Glede Železnikarjevega pogreba bodo še tole omenjeno. Misli se je, da bo že v torek in zbralo se je toliko ljudstva na kolodvoru, da so šli klerikalci — klicat policijo, češ, demonstracija bo. Pogreb se je pa preložil na včeraj, ker so Železnikarjevi sorodniki upali, da izposlujejo cerkveno spremstvo. Doslej smo vedenoslišali, da sedovoli cerkveno spremstvo, če se z zdravniškim spričevalom dokazuje, da je samomorilec storil smrt v trenotku duševne zmedenosti. Z ozirom nato so se Železnikarjevi ljudje obrnili do primarija g. dr. Gregorića, ki je dolgo časa zdravil rajnega Železnikarja in ga natančno poznal. Prav gosp. dr. Gregorič bi moral biti duhovni gošti merodajan v tem slučaju. Agle! Gospod dr. Gregorič je izdal takoj spričevalo, kakor je običajno zahteva cerkev, a v zlic temu spričevalu se Železnikarju ni dovolilo cerkveno spremstvo. Radi bi vedeli, kaj pravi k temu dr. Krek. Železnikarju se je pač odreklo, kar se sicer navadno dovoli, ker je umrl kot revez, ker ni zapustil denarja. Na Železnikarjevem grobu je govoril socialni demokrat Kordelic.

O umrlem Roku Drofeniku piše »Edinstvo«: V Ljubljani je umrl v deželni bolnici gosp. Rok Drofenik. Pokojnik je bil znan v Trstu iz časov, ko je bil tu eden voditelj socialne demokracije. Pozneje je bil prišel v navskrije s svojimi somišljeniki in je formalno izstopil iz stranke, dasi je po prepričanju — kakor je zatrjeval vedno — ostal socialen demokrat. Ko je n. pr. za nekoliko časa vstopil v naše uredništvo, je izpovedal lojalno in odkrito, da ne more biti naš somišljenevnik, a njegova iubzen do rodbine, ki potrebuje kruha, da ga je silila v

to, da je zaprosil za to službo. Naši in pokojnikovi politični nazori so šli daleč navskriž. Zato je tudi o vstopu lojalno zaprosil, naj mu odmerimo takovo nalogo, da bo mogel biti krišten listu, ne da bi o tem trpeli njegovi nazori. Tako smo tudi uredili. In napisati moramo pokojniku spričevalo, da je bilo njegovo vedenje ves čas lojalno in korektno. Ostal je odkrit in v ustmenih pogovorih skoraj zagrizen branitelj svojih nazorov; na drugi strani pa je bil zopet nepremično lojalen v smislu dane besede: b il je mož beseda! Še eno priznanje moramo izreči pokojniku: ljubil je svoj materini jezik iskreno in je vsikdar z veseljem govoril o vsakem kulturnem napredku Slovencev. Naj počiva v miru!

Bolniško in podporno društvo pomočnih uradnikov ima v soboto, 7. marca t. l. ob polu osmih zvečer v steklenem salonu gostilne Eurovih dedičev (Wolfove ulice št. 12) svoj redni občinski zbor, z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednikov; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Poročilo računskega preglednikov; 5. Volitev odbora; 6. Volitev računskega preglednikov; 7. Sprememba pravil, za kaje veljavno sklepčnost je potreba navzočnost polovice rednih članov; 8. Eventualni predlogi.

Oče in sin. Pred celjskimi porotniki se je razvijala včeraj prav žalostna rodbinska drama. 19letni Martin Zupanc v Dolu pri Hrastniku je dne 28. t. m. davil in pretepal očeta v postelji, da ga je komaj mati ubranila. Ko se je potem pretep v več nadaljeval, je oče zabodel sina z nožem v hrbet. Izgovarjal se je oče na silobran. Porotniki so ga odsidili le zaradi prekoračenja silobrana na šest mesecev poostrengi zapora.

6 leten fantič, ki je svojemu 17 mesečnemu bratu s sekiro odsekal roko! Iz Podgrada se poroča o nastopni grozni nesreči: 6-letni sinček Anton Ceka, posestnika v Hrušici pri Podgradu št. 81, je svojemu komaj 17 mesečnemu bratu Franu s sekiro odsekal roko. Nesreča se je dogodila tako-le: 6 letni bratec je pred hišo »sekal« drva. Nesreča je hotela, da je v hipu, ko je ta zamenil, da preseče palico, ubogi Francek segnil za isto in je vsled tega 6 letni deček, mesto palice, odsekal bratu desno ročico ravno čez dlani, tako, da je ubogemu detetu od vseh prstov na roki ostal samo palec; drugi del roke pa mu je visel na majhnem koščku kože, katero je zdravnik moral prerezati, ko mu je rano ovil. Ko se je zgodila nesreča, bila je otrokova mati doma v hiši, oče pa v gozdu. — Pred kakim mesecem pa se je v istem okraju sin Anton Požarja, 12letni Anton, igral s slamoreznicu in drugi otroci so obračali na isti nož. Bogove kako je fantu prišla roka med nož! Morali so ga z močno poškodovanem roko poslati v tržaško bolnišnico, iz katere se je še le te dni vrnil. Vendar roka še ni zacetljena. Prsti pa mu za vse življenje ostanejo deformirani. Grajati moramo veliko napako na kmetih, da puščajo tak a ostra in nevarna orodja na planem, da ne bi jih dobro pospravljali vsaj pred otroci. Malo več pazljivosti, pa bi se ne dogajale pri otrocih tako pogostoma uprav grozne nesreče.

Tatvina v cerkvi. V nemško cerkev na Valvazorjevem trgu hodi neka ženska krasit sveče z oltarjem. Dne 21. t. m. popoludne je bila sveča ukradena z levega stranskega oltarja, včeraj popoludne pa sta zmanjkali dve sveči z levega in desnega stranskega oltarja. Tatvine je sumljiva neka okoli 60 let stara ženska, bolj majhne postave in zahuhlega obrazu.

Nezgoda. Anton Kermec, 32 let star, delavec skladisti na južnem kolodvoru, stanuje na Zaloški cesti št. 4, si je pri izkladjanju pravnih petrolejskih sodov poškodoval sredine na desni roki. Padel mu je sod na roko in ga pritisnil za prst. Na isti način se je na sredincu in prstanu leve roke poškodoval delavec Jožef Kralj, stanuje v Bohoričevih ulicah št. 5.

V baraku ułomil. Ob Dobrovni cesti je neznan storilec ułomil v baraku posestnika Ivana Zupančiča, stanuječega na Radeckega cesti št. 9 in ukradel iz nje 7 lopat, katere so zaznamovane s črkama I. Z.

V blažnico na Studencu

so oddali včeraj popoludne 27 let starega Antona Laessiga, sina tovarnarja na Dunajski cesti. Istri je hodil že nekaj dni po mestu in s svojim vedenjem vzbudil občo pozornost.

Včeraj je pisal očetu pretilno pismo in zahteval od njega denarja in krijo, nakar so ga prijeli in odvedli v blažnico.

Poskušen samomor. Včeraj okoli 6. ure zvečer skočil je

v Vevčah usnjarski pomočnik Ivan Pavlič, 50 let star, v delu v Pollakovi tovarni na Sv. Petra cesti št. 72, v Ljubljano z namenom se usmrtil. To so videli tovarniški delavci in so skočili za njim in ga rešili iz vode. Prepeljali so ga potem v bolnico. Vzrok, zakaj se je hotel usmrtil, ni znani, domnevna pa se, da ga je gnala v smrt nesrečna ljubezen. Od pondeljka ni bil več na delu v tovarni.

V pojasnilo notice: »Otrok padel v Gradašico se nam poroča, da v soboto popoludne v Gradašico padli deček Adolf Teškač ni imel nič vode v sebi in tudi ni bil nezavesten, ker je bila voda pomoč v nesreči takoj na mestu, in bi mu v takem stanu ne bilo moč plakati iz strahu pred kaznijo. Tudi je takoj opetovano prosil mater, naj ga nese v postelji, da ga zebe. Na vprašanje skrbnih mater in prijateljev budi poveden, da se deček bolje počuti kakor nekdanj, ker je po nepravilni kopeli takozvan oslovski kašel popolnoma izgubil.

Izgubljene in najdeni reči. Na poti od Mestnega trga čez most in po Črevljarskih ulicah, Turjaškem in Valvazorjevem trgu do Rimskih cest je bila izgubljena črna boja. — Neznano kje in mestu je izgubil realec V. M. sreberen medajlon, v katerem je bil listek z napisom: »Zur Erinnerung an die Firmung. — Služkinja Ivana Kaplja, stanuječa na Dolenjski cesti štev. 24 je našla zastavni listek kranjske hranilnice.

Izgubila se je v ponedeljek popoludne srebrna zapestnica od pravnicke po Dolgih ulicah do veče v prodajalnici Schneider & Verovšek. Posten najditev naj jo blagovoli oddati v upravnosti »Slov. Naroda«.

Najnovejše novice. Za pok. komponista Hugo Wolfa je dovolil dunajski magistrat častni grob na centralnem pokopališču poleg komp. Beethovena. — Hrvatski minister Ceh se je zaročil z vdovo Julijo Pab Ceh je 66 let star. — Nesreča na železnici. Pri Besci v Ameriki je trčil poštni vlak po tovorni vlak. Poštni vlak se je vnel ter so zgoreli širje poštni uradniki. — Pričeški hranilnici je vzdignilo včeraj 1200 oseb 1.800.000 kron. — Umor na javni cesti. V Milanu je bil včeraj pri belem dnevu na cesti zaboden in orpan blagajnik »Banca d'Italia«. — Potres so imeli včeraj in predvčerjšnjem na severnem Češkem in Saksionskem z močnim podzemskim bobnenjem. — Deklica v moškem samostanu. V Moskvi je izginila svoječasno 15letna hči Ivana Volejia ter je razpisal oče 1000 rublev nagrade za jeno najdenje. Sedaj so našli deklico duševno in moralno popolnoma uničeno v nekem moškem samostanu. — Velik zločin. V Ramsgaten na Angleškem se je raznesla hiša. Mož in ženo so našli v razvalinah s prezenima vratovoma, dočim je sina eksplozija raztrgala. — Delavski nemiri na Holandskem. Vsi kolodvori so od vojaštva zasedeni. Od delavcev se ne sprejemajo nobene brzjavke. — Brat Duvian, o katerem smo včeraj poročali, da je šolske dečke po klerikalni morali »vzgajal«, je že v rokah pravice. Šolo so zaprli. — 50 milijonov dolarjev je ponudil neki mehikanski milijonar predsedniku Diazu za poravnavo zunanjih dolgov. — Umril je rimskokatoliški nadškof v Peterburgu, metropolit Klopotowski.

Zdravstvene razmere v Bosni in Hercegovini. Dasi se ne more vsega, kar se je za okupacijo izvedlo v Bosni in Hercegovini, štetni med blagor za prebivalstvo, zdravstvene odnose je izvedla vsekakor avstrijska vlada do lepe populnosti. Saj je znano, da ravno glede higijene ni med Orijentalci, posebno mohamedani skoraj nikakega smisla. Tudi v Bosni in Hercegovini so bile do leta 1878 v tem oziru naravnost obupne razmere. Ni bilo sanitarne policije, ni bilo zdravnikov niti bolnišnic. Deželna vlada je takoj ustanovila krajevne zdravstvene komisije in deželnih zdravstvenih svetov. Začele so se graditi bolnišnice ter se kljucali v deželo moderni zdravniki. Tudi šole so mnogo pripomogle k preobratu. Dočim je bilo leta 1878 v občah deželih le 5 zdravnikov, bilo jih je 1881 že 28, 1891 49, 1901 pa že 116. Bolnišnice je bila pred okupacijo le 1 v Sarajevu, leta 1881 jih je bilo 6, leta 1891 12, leta 1901 pa 24. Razun moških delujejo tudi 4 ženske zdravnice (dr. Gisela Kuhn, dr. Teodora Krajevska, dr. Hedvika Olszewska in dr. Bohuslava Keck). Z ženskimi zdravnicami se je posebno ustreglo mohamedanskemu ženstvu, ki se že vsed korana ne smejo pokazati moškemu zdravniku. Tudi število porodov se je pomnožilo od 51.084 leta 1886 na 61.744 leta 1892. Najhujše so razsajale pred zdravstveno reorganizacijo v Bosni in Hercegovini koze. Skoraj polovica starejših ljudi je kozavih. Koze so pobrale več žrtev kot vse

druge epidemične bolezni skupaj. V letih 1888 in 1889 je še zbolelo 27.717 oseb ter jih je umrlo 5048. Leta 1895 pa sta bili deželi že popolnoma prosti koz. K temu je poglavito pripomoglo cepljene koz, čemur se je v začetku prebivalstvo fanatično upiralo, pozneje pa uvidelo korist te moderne iznajdbe ter se ji dandas rado podvrguje. Tudi drugimi sanitarnim uvedbam se ne upira, od česar ima le samo koristi. Posebno pažnjo obrača zdravstveni svet vsakoljetnim romanjem v Meko, od koder se je poprej zaneslo največ nalezljivih bolezni v deželi.

Ganljivi citati iz parlamenta. Ker so zapisniki o sejah v našem državnem zboru nemški, ne moremo dobesedno navesti več prav komičnih stavkov, ki so jih zadnji čas razni govorniki v svoji razvnetosti povedali. V svoji prvotnosti se seveda glase mnogo lepše. Med drugimi je rekel neki Nemec napredne stranke: »Krščanski socialisti so uporil pravcate tekmovanje v klečeplastvu skozi usta dr. Luegerja!« (Veselost). — Potem: »Nemški narod, ki je sto v stokrat na bojiščih prelival svojo kri in premoženje... (Globoka tišina in pritajeno smehljanje) — Neki drugi govornik je ogorčeno protestiral: »Zavarujem se odločno, da se mitaka zamenjava vtika za hrbotom v usta.« (Splošna veselost).

* **Iz boljših krogov.** Pred 20 leti sta napravila v Budimpešti zakska Velesy ustanovo 20.000 gld., da se ustanovi najdeničnica za revne in zapušcene dekleice, ki naj bi oddajale svoje otročice v zavod. Vsako leto se sprejme 20 takih otrok. Najdeničnica je tako urejena, da se otrok odda, ne da ki kdo videl matero, ki lahko ostane za vedno prikrita. V tamnamen je takozvana vrtulna košara, v katero se otrok ponoči od zunaj položi, košara se zavrsti v sobo ter se z električnim zvončkom opozori hišnika na novega gosta. Ko se je zavod pred tedni otvoril, bilo je v po nočeh 20 najdeničkov skupaj. A to niso bili novorjeni revni, zapuščeni materi, temuč potomci hčerk iz takozvanih boljših krogov, ki so se na ta način rešile posledic svojega razuzanega življenja.

Koliko je vredno ptičje gnezdo. Neki bavarski učiteljski list piše o tem: V enem gnezdu je pet mladičev. Vsak teh mladičev potrebuje povprečno na dan 50 gosenic. Vsi skupaj potrebujejo potem takem na dan 250 gosenic. Krmljenje traja povprečno 30 dni. V tem času je pokončanih 7500 gosenic. Vsaka gosenica požre na dan listja in cvetja za svojo lastno teže. Recimo, da potrebuje 30 dni, da se zabubi ter požre vsak dan le eden cvet, ki bi bil dal sad, požre v 30 dneh 30 sadov, a 7500 gosenic po skupno 225 000 takih cvetov.

* **Električna železnica brez železnih prog.** Inženier Schiemann v Draždanih je izumil električno železnico brez proge. Vozovi so ednaki našim električnim vozovom, tudi gonilna moč je nadzemská, a vozovi imajo široka kolosa ter se lahko izognibajo na desno in levo, kakor navadni vozovi. Poskusili so se prav dobro obnesli v Svici, in sedaj so jih začeli vpeljati na Nemško in Francosko. Tudi v naših planinskih deželah bi se take vožnje dobro obnesle.

Skrivnostni zakon. Z Cinni-

cinati poročajo, da je tamošnji pomozni okrajni blagajnik Samuel Frank na smrtni postelji povedal, da je že celih 18 let oženjen brez da bi njezovi najbližnji prijatelji kaj o tem vedeli. Vzrok temu zamolčanju je bil ta: ker je on Izraelec, njegova soprona pa kristjana, in bi njegovim staršem tak zakon ne ugajal. Najbrž bi stvar še sedaj na dan ne prišla, ko ne bi bil Frank nevarno obolen. Njegovi starši so bili zelo iznenadjeni. Njegova soprona stanuje v hiši štev. 630 West Court St. ter

Leta 1878. je tedajni lastnik Vinko Zurec v Smoleni vasi pri Novem mestu zavaroval svoja poslopja pri graški zavarovalnici za 420 gld. Poslopja so prešla leta 1886, najbrž vsed smrti lastnika v posest njegovih mlađeletnih otrok, od katerih do sedaj še nobeden ni polnoleten, in katere oskrbuje zasebnica Urša Kavšček.

Po Smoleni vasi so hodili agencije te nove zavarovalnice ter so med drugim tudi zasebnico Uršo Kavšček pregovorili, da je dala zavarovati, že zavarovana poslopja mladoletnih Vinko Zurčevih otrok.

Nekaj mesecov pozneje prišla je Urša Kavšček k meni ter mi pravila, kako se je zgodilo, in da se je dala od agentov pregovoriti in dala poslopja tam zapisati ter me prosila, naj v njenem imenu škofovi zavarovalnici v Ljubljani pišem, da se dotična pogodba razveljavlji.

Ker Urša Kavšček tudi v slučaju, če bi hotela odpovedati pri graški zavarovalnici obstojče zavarovanje, nima v to pravice, to za more storiti le varuh mlađeletnih otrok, pisal sem torej rekomandirano odpoved škofovi zavarovalnici v Ljubljani, in to 8 mesecov prej, karob bi imela dotična pogodba v veljavo priti.

Novo vstanovljena zavarovalnica v Ljubljani, je Uršo Kavšček vključ temu tožila na pripoznanje zavarovalne pogodbe, in jaz sem se taisti ponudil, da jo zastopam pri obravnavi, seveda zaston.

Pri obravnavi 24. m. m. je sodnija, na podlagi dokazov nasprotnika, in lastno priznanje toženke, da je res podpisala agentom pogodbo, obsojilo toženko na pripoznanje zavarovalne pogodbe in tožbenih stroškov.

G. J. K. piše v »Domoljubu«, da je pri obravnavi marsikatero britko, a resnično povedal Božiču v obraz gledje njegove agitacije.

Ne spominjam se tistih britkih, pač pa se spominjam ene britke a resnične, katero sem pri obravnavi slišal, ko vas je namreč gospod sodnik vprašal, kdo bi sedaj v tem slučaju, če bi poslopja, katera so na dva kraja zavarovana, pogrela, mlađeletnim otrokom škodo plačal, na kar ste vi g. J. K. odgovorili, da v takem slučaju ni primorana ne ena ne druga zavarovalnica nikake škode plačati.

G. J. K. ta se mi zdi najbolj britka, a resnična, kar sem jih slišal. Kdo je provzročitelj te britke in resnične? Seveda po vašem mnenju nihče drugi kakor jaz, kajti po vaši pisici v »Domoljubu« v pismih vaše zavarovalnice na Uršo Kavšček od 16. aprila 1902 in 10. januarja 1903, kar mrgoli teh izrazov: brezvestnež, »za lastno korist«, »za svoj žep« itd. tako da se človeku nehote vsili starci nemški pregovor ki pravi: Wie der Schelm ist, so denkert er von andern.

Ni mi znano, da bi graška zavarovalnica, v slučaju, če se kaka stranka premisli in bi rada sklenjeno pogodbo razveljavila, in to tudi tedaj, če je dotična pogodba že v veljavi, da bi zato stranke pred sodnijo tiralna in stroške provzročevala.

Ni mi tudi znano, da bi v slučaju, kakov je navedeni najzadnja čufitska zavarovalnica enako postopala. Kajti zavarovanje mlađeletnih Vinc. Zurčevih otrok pri graški zavarovalnici obstoji še vedno ter se bo razveljavilo šele tedaj, kadar bo zahteval varuh mlađeletnih otrok, katerih last so poslopja.

Kar se tiče tožbenih stroškov, niso taisti na okroglo 40 K narasli, mogoče bi po vašem računu, katega ste, sodniji stavili, bili še veliko večji, a sodnija je taiste odmerila na 27 K in nekaj vinarjev, in teh stroškov sem jaz podpisani Urši Kavšček iz svojega žepa takoj 13½ K, to je brez tistih vinarjev, kar jih je čez 27 K, ravno polovico povrnih, zraven tega pa še eno krono za pooblastilo plačal, in korist mlađeletnih otrok pri sodnji zastonji zastopal. In vse to ne zgolj zato, da bi v moj žep dobički leteli, (kajti dotično zavarovanje meni nese na leto 5% od vplačane svote od 752 h to je 37 h ali 18½ kr. in zato moram denar, kateri se pri meni vplačuje, vspreteti, in strankam vse potrebno narediti), ampak zato, da bi bil mlađeletni otrok obvaroval stiske, v kateri se gleda zavarovanja sedaj nahajajo; da bi namreč v slučaju požara zgubili pravico na odškodnino, in nadalje za to, ker se mi uboga Urša Kavšček res smili, ker je prišla ne toliko po lastni krivdi, kakor po vaših »vestnih« agentih v ta položaj.

Vam pa g. J. K. ali vaši zavarovalnici, ker vam dela tako preglavico, kdo bo ubogi Urša Kavšček sedaj povrnil narasle stroške, se nudi najlepša prilika, da povrnete taisti drugo polovico to je 13 kron 50 vin, če prav jaz še tiste helerje,

kar jih je čez 27 K plačam, in odškodovana bo uboga Urša Kavšček za gmotno škodo, za katero se ima vašim »vestnim« agentom zahvaliti popolnoma, ostali bi njej le še spomini na skrb in brezpotrebna pota katera je sirota imela, otrokom pa izguba pravice do odškodnine v slučaju požara, dokler varuh zavarovanje pri meni ne odpove.

To storite vi tem laglje, ker ste služili pri tej tožbi dobre diete. Računalni ste namreč 16 K diet, vožnjo II. razreda, vožnjo do kolodvora in nazaj itd., torej vas ne bi toliko bolelo, kakor mene, ker nisem pri tej stvari nobene koristi za lastni »žep« iskal.

Ker me v »Domoljubu« opisujete kot znanega agenta, bi vas vladljivo prosil, da mi s kolegi vaše vrste prizanesete, kajti nikdar me še nihče ni videl, da bi bodisi po vaseh ali kjer drugod ljudi nagovarjal, naj se dajo zavarovati, pač pa sem z dekretom z dne 6. aprila 1898, štev 5798 okrajski komisar za novomeški okraj, c. kr. priv. Vzajemne zavarovalnice za Štajersko, Kranjsko in Korosko ter zavarujem izrečeno le na zahtevanje strank, in tudi to ne zgolj iz dobičkarije, ampak ker smatram, kot gospodar zavarovanje na zdravi podlagi za jako potrebno gospodarsko narabo.

Uverjen sem, da boste vse sile napeli, ljudi od graške zavarovalnice odvrniti in recimo, da se vam do zadnjega moža to posreči, bo graška zavarovalnica vključ temu to, kar je, in vi to, kar ste.

Novo mesto, 20. februar 1903.

Franc Božič,

trgovec, posestnik in okrajski komisar na vedenje zavarovalnice.

Poslano.*

Neustrašenemu branitelju naših in naših žena in deklet toalet izrekamo na tem mestu najiskrenje zahvalo za krepki odpor v črni maskaradni afieri. (586)

Sergej Počivavnik i. dr.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj borze 26. februarja 1903

Naložbeni papiri.	Denar	Blago
4½% majeva renta . . .	100,80	101—
2½% srebrna renta . . .	100,80	101—
1½% avstr. kronska renta .	101,10	101,30
½% zlata . . .	120,95	121,15
½% ogrska kronska . . .	99,55	99,75
½% zlata . . .	121,50	121,70
½% posojilo dežele Kranjske	99,75	—
½% posojilo mesta Špiljeti	100—	—
½% posojilo načrta Žadra	100—	101—
½% bos.-herc. žel. pos. 1902	100,85	101,80
½% češka dež. banka k. o.	100—	100,70
½% ž. o. . .	100—	100,70
½% zast. pis gal. d. hip. b.	101,20	102,20
½% pešt. kom. k. o. z	100—	101—
10% pr. . .	107—	107,90
½% zast. pis. innerst. hr.	101—	102—
½% ogr. centr. . .	101—	101,80
deželne hraničnice . . .	100,50	101,50
½% zast. pis. ogr. hip. b.	100—	100,50
½% obl. ogr. lokalne žel. leznice d. dr. . .	100—	100,50
½% češke ind. banke . . .	99,75	100,75
½% prior. Trst-Poreček. žel. dolenskih žel. leznic	98—	99—
½% ž. žel. kup. 1/4%,	99,50	100,50
½% av. pos. za žel. p. o.	30,35	30,35
	100,30	101,30

Srečke.

Srečke od leta 1854 . . .	178—	188—
" " 1860/1 . . .	185—	187,50
" 1864/5 . . .	247—	251—
" tizske . . .	159—	160,50
zemlj. kred. I.emisije	267—	271,50
" ogrske hip. banke . . .	264—	267—
" srbske à frs. 100—	259—	262—
" turške . . .	88—	90—
Basiliška srečke . . .	118,50	119,50
Kreditne . . .	19,50	21—
Imoške . . .	433—	436—
Krakovske . . .	73—	78—
Ljubljanske . . .	72—	75—
Avstr. rud. križa . . .	55,25	56,25
Ogr. " . . .	28,30	29,30
Rudolfove . . .	74—	76—
Salcburške . . .	74—	78,50
Dunajske kom. . .	446—	450—
Delnice . . .	53,75	54,75
Državne žel. leznice . . .	693—	64—
Avtro-ogrskie bančne del.	157,0—	158,0—
Avt. kreditne banke . . .	688,25	689,25
Ogrske . . .	744,50	745,50
Zivnostenske . . .	259—	261—
Premogok v Mostu (Brux) .	708—	712—
Alpinske montan . . .	390—	391—
Prasko žel. ind. dr. . .	1642—	1645—
Rimska-Murányi . . .	483,50	484,50
Trboveljske prem. družbe . . .	403—	406—
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	344—	347—
Ceske sladkorne družbe . . .	158—	161—

Valute.

C. kr. cekin . . .	11,34	11,38
20 franki . . .	19,07	19,10
20 marke . . .	23,42	23,50
Sovereigns . . .	23,96	24,04
Marke . . .	117—	117,20
Laški bankovci . . .	95,55	95,75
Rublji . . .	253—	253,75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 26. februarja 1903.

Termín.

Pšenica za april . . .	za 50 kg	K 7,62
" " april . . .	" 50 "	6,67
Koruzna " maj . . .	" 50 "	6,24
" " julij . . .	" 50 "	6,30
Oves " april . . .	" 50 "	6,10

Efektiv.

5 vinarjev višje.

Najboljša hrana za zdrave in na
Kufike jeoa moka za otroke zelodčenim crevesu bolne otroke.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las
deluje najboljše priznana Tanno-chinin tintura za lase

katera okrepičuje lastiče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica z navodom 1 K.
Razpoložljiva je v obrazno pošto na manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic.

Sode

dobre in močne, od 600 do 700 litrov,
proda po nizki ceni 581-1
Fran Cascio, Vegove ulice št. 10.

Išče se

Zastopnik pivovarne

za Ljubljano in okolico.

Naslov se izve pri upravnosti
»Slov. Naroda«. (576-1)

— Dobiva se v vseh knjigotrgnicih —

MALI VITEZ

Pan Volodijevski

Zgodovinski roman, spisal H. Sienkiewicz
Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski

Roman izide, bogato ilustriran, v 20
do 25 šeširkov po 40 h. Vsakih
** 14 dni se izdaja en šeštek **

Založna knjigarna —

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

— Dobiva se v vseh knjigotrgnicih —

Centr. posojilnica slovenska

v Krškem

imela bo

v četrtek, dné 14. maja 1903

popoludne ob treh

v posojilnični pisarni

svoj

letni občni zbor

s siedemčim duevnim redom:

1. Račun za leto 1902.
2. Premembra pravil.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Predlogi. (582)

VEDJEGY Pristen Roth-ov

gulažev izvleček

nosi pred nami stoječo,
postavno varovan varstveno znamko in ime iz-
najditev Roth Lipót ter
je edino sredstvo, s katerim se hitro in učinkovito
pripravi izvrstno dober

gulaž 6
lepe barve in pikantnega
okusa.

Mala tablica za 1 kilo
mesa stane 20 vinarjev
ter se dobiva v vseh spe-
cijskih, delikatesnih in
droguerijskih trgovinah.
Roth Lipót, Versecz, Ogrsko.

Vabilo.

Posojilnica v Črnomlji
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
ima svoj

redni občni zbor

dne 19. marca t. l.

ob 3. uri popoldne

v posojilnični sobi.

Dnevni red:

1. Poročilo ravnatelja o stanji in de-
lovanju posojilnice.
2. Predlaganje računa za leto 1902,
določitev nagrade odboru in raz-
delitev čistega dobička.
3. Nasveti. (578)

Zadružnike k obilni udeležbi vladno vabi
načelstvo.

Prostovoljna prodaja hiše.

Hiša z obširnim dvoriščem in vsemi
gospodarskimi poslopji, v katerih je iz
starih časov dobro znana gostilna
(poprej last pok. Jos. in Marije Absac), v
mestu Karlovci v Reških ulicah

se proda prostovoljno vsled smrti lastnika.

Natančneje se izve pri lastnici gosp

Anki Kus 507-3

v Karlovci, Riečka ulica št. 5.

— Dobiva se v vseh knjigotrgnicih —

Denarna posojila

izposluje pod jako ugodnimi pogoji in v najkrajšem času
Vinko Jurca v Kranju št. 148.

Ivan Hajek

krojač-specijalist za elegantne moške obleke po meri
 promovan z zlato svetinjo in častnim križcem v Dijonu 1898
 in z razstavno svetinjo na Dunaju 1898

Dunaj VII, Millergasse št. 41

Podružnica: (584-1)

v Ljubljani, v hotelu „PRI SLONU“

razpošilja tako elegantne in dobro priležne obleke za gospode
 iz najfinjejsega tu in inozemskega suknja najnovejših barv.

~~~ **Naročila iz dežele točno.** ~~~

Vzorce pošilja na zahtevanje tudi na dom. — Obnošene a dobro  
 ohranjene obleke po dunajskem sistemu se sprejemajo v protiračun.

**Prednaznanilo**  
 k otvoritvi nove trgovine  
 „Angleško skladišče oblek“  
**F. M. Netschek-a**

c. kr. dvornega založnika

**v Ljubljani, Glavni trg štev. 5.**

Usojam si p. n. občinstvu na Glavnem trgu v Ljubljani in okolici  
 naznaniti, da bom otvoril začetkom marca **na Glavnem tugu št. 5**  
 veliko trgovino.

Usojam si tudi naznaniti, da bom imel izgotovljene obleke za go-  
 spode in dečke, kakor tudi po meri najlepše izdelano na Dunaju ter  
 najmodernejsjo konfekcijo za dame, dalje svilene in žametne bluze, suknja  
 in batist, srajce za gospode, krvate, naprnsike in klobuke najfinjejsega  
 izdelka, kakor n. pr. od svetovne firme P. & C. Habig, c. kr. dvorni  
 založnik na Dunaju.

Moje prizadevanje bode, da ustrežem svojim p. n. odjemalecem z  
 najnovejšim, najboljšim in najsolidnejšim blagom in prosim, da ohranijo  
 dosedanje zaupanje do mene tudi nadalje.

Vsled velike množine nakupa bom blago prodajal **po čuda nizki ceni.**

Ker sem otvoril novo trgovino, mi boste mogoče dosedanje trgo-  
 vino širikrat povečati, kar mi dosedaj ni bilo mogoče vsled pomanjkanja  
 prostora. Priporočam nadalje p. n. občinstvu poleg moje glavne trgovine  
 še nadalje obstoječo podružnico **na Resljevi cesti št. 3.**

S spoštovanjem

**Oroslav Bernatović,**  
 poslovodja.

(499-3)

## „Tonhalle“ filharmoničnega društva.

V nedeljo, dné 8. marca 1903  
 dopoludne ob pol 12. uri

**KONCERT**  
 orkestra berolinskih glasbenikov  
 (70 umetnikov).

Dirigent:

# Rihard Strauss.

## Program:

Ouvertura k žaloigri „Egmont“ spisal

Goethe

L. v. Beethoven.

Ouvertura „Entre Acte iz Messidor“

Alfred Bruneau.

Predigra k „Die Meistersinger von

Nürnberg“

Rihard Wagner.

„Iz Italije“, simfonična fantazija, op. 16

Na Campagni (Andante).

Rihard Strauss.

Na rimskih razvalinah (Allegro molte con brio).

Na obali Sorrenta (Andantino.)

Napolitansko narodno življenje (Allegro molto).

**Sedeži po K 7—, 6—, 5—, 4— in 3—; stojišča po  
 K 2—; dijaške vstopnice po K 1-50 pri**

**Otonu Fischer-ju, trgovina z muzikalijami,  
 Ljubljana, „Tonhalle“,  
 in isti dan dopoludne pri blagajni.**

(477-3)



## Jernej Bahovec

trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem  
**v Ljubljani**

**Sv. Petra cesta štev. 2**

Filialka:

**Resljeva cesta štev. 7**

priporoča:

Najboljše urejeno **zalogo različnega papirja, trgovskih in poslovnih knjig, šolskih zvezkov, bilježnic, črtita itd.**

Katekizme in **Šolske knjige za ljudske šole.**

Molitvenice v raznih vezeh.

Tiskovine za gospode odvetnike in c. kr. notarje.

Fotografične aparate ter k

temu potrebne predmete.

Kipe slovenskih literatov.

Razno galanter. blago itd.

Niske cene, točna in solidna postrežba.

## Lepoto

polti napravi cvetlično milo  
 za umivanje obraza

## ,Aida'

• à 60 vin. •

Dobiva se samo:

**v lekarni „pri orlu“**

mag. pharm. Mardetschläger

nasled. Svbode v Ljubljani.

Istotam se dobivajo tudi  
 eneniki (knjižice) s kratkim na-  
 vodilom o negovanju zob, las  
 in polti, z malim koledarjem  
 zastonj in po pošti.



## Jv. Seunig

trgovec z usnjem

na drobno in debelo

v Ljubljani, Stari trg št. 7

priporoča

## olje zoper prah

dosedaj najboljše, prosto ben-

čena, smole, petroleja ter kislín

brez konkurence, brez vsacega duha

po **najnižjih cenah:**

1 kg. 80 h, 50 kg. à 70 h, pri

nakupu večje množine se ceneje.

**Novo! Patentirano Novo!**

nepremičljivo mazilo

za počrnenje rujavih

čevljev, usnja itd.

## Mannesmann-ove cevi

varilne in plinove cevi **vsake** obsežnosti  
 in vse drugovrstne cevi razpošilja po konku-  
 renčnih cenah

**Nemško-avstr. tovarna za Mannesmannove cevi**  
 v Komotavi, na Českem. (437-3)

Zastopniki v vseh večjih mestih.

„Ljubljanska kreditna banka“ v Ljubljani

vabi k

## III. rednemu občnemu zboru

ki se bode vršil

dne 12. marca 1903 ob 3. uri popoludne

v gornjih bančnih prostorih (Ljubljana, Špitalske ulice 2).

Dnevni red za občni zbor:

1. Ogovor predsednikov.
2. Poročilo upravnega sveta v preteklem poslovnu letu in predložitev ra-  
 čunskega sklepa z dne 31. decembra 1902.
3. Nasveti upravnega sveta glede razdelitve čistega dobička.
4. Poročilo nadzorstvenega sveta.
5. Volitev upravnega sveta.
6. Volitev nadzorstvenega sveta.
7. Slučajni predlogi.

### Izpisk iz pravil:

§ 12. Občnega zбора se smejo udeležiti tisti delničarji, kateri so položili pri ti-  
 banki v Ljubljani 8 dni pred zborovanjem vsaj deset delnic.

§ 14. Na občnem zboru tvori vsakih deset delnic po ena glas; tisti delničarji, ki se  
 osebno ne udeležijo, morejo biti zastopani po drugih delničarjih, ki imajo glasovno pravico.

Trgovske firme zastopajo in zanje glasujejo imejitelji tvrdk ali njih prokuristi; mladocetne in kurande njih skrbniki; delničarje ženskega spola pooblaščenci; družbe po-  
 oblaščeni član; korporacije in zavode po član načelstva. Od teh zastopnikov se ne za-  
 hteva, da bi bili zajedno tudi delničarji.

§ 18. Na občnem zboru se razpravlja le o predmetih, ki so navedeni v sklicnem razglasu.

Ako stavi eden ali več delničarjev, ki zastopajo 10. del vse vplačane delnične glav-  
 nice, pismene predloge upravnemu svetu do 15. januarja, se morajo isti postaviti na  
 dnevi red prihodnjega rednega občnega zboru.

Sicer pa sme vsak delničar na občnem zboru staviti predloge. O takih predlogih  
 se pa ne posvetuje in ne glasuje takoj, ampak občni zbor sele sklene, če predlog podpira-  
 jo zastopniki jedne desetine vplačane glavnice, ali naj se z razpravo počaka do pri-  
 hodnjega občnega zboru, ali naj se skliče v ta namen izvanredni občni zbor.

Tako se posvetuje in odločuje le o predlogu, da naj se skliče izvanredni občni zbor.

### Prva tržaška destilerija za konjak

CAMIS & STOCK v Barkovljah pri Trstu  
 priporoča domaći

## zdravilni konjak

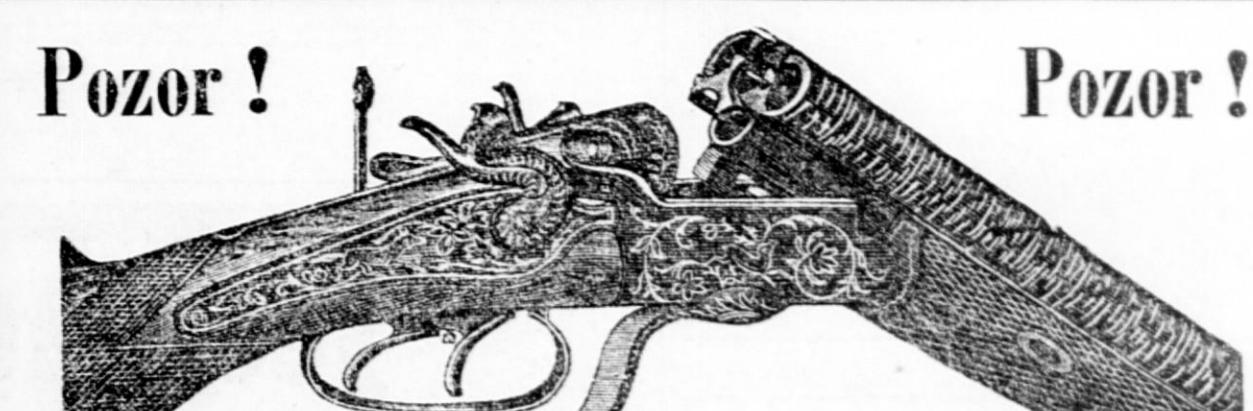
po francoskem sistemu samo v izvirnih ste-  
 klenicah z nadzorstvenim zamašenjem pre-  
 iskovalnice za živila in jestvine, Dunaj IX,  
 Spitalgasse 31

ki je odobrena od vis. c. kr. ministrstva notranjih zadev. 1 ste-  
 klenica 5 K, 1/4 steklenice K 2-60.

V Ljubljani se dobiva pri tvrdkah: **J. Jebačin, Kham & Murnik, S. Kordin, A. Lilleg, A. Sarabon, Viktor Schiffner, F. Terdina.** (48-14)

Pozor!

Pozor!



Priporočam svojo bogato zalogu **pušk najnovejših sistemov in najno-  
 vejše vrste, revolverje** i. t. d., vseh pripadajočih **reklvizitov** in  
 municij, posebno pa opozarjam na

## trocevne puške

katere izdelujem v svoji delavnici in katere se zaradi svoje lakovote in priročnosti  
 vsakemu najboljje priporočajo.

Ker se pečam samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu  
 za mnogobrojna naročila ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče **naročbe**  
 in **poprave** točno, solidno in najceneje.

Z velespoštvovanjem

**Fran Sevcík**

puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Ilustrovani cenik se pošilja na zahtevo zastonj.